

HOTĂRÂRE

30 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Guzun Maria
Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Chiselița Alina

examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată înaintată de Vasilevici Lilia către Consiliul Superior al Magistraturii privind:

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 177/16 din 07 iulie 2020;
- recunoașterea încălcării drepturilor reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială;
- recunoașterea încălcării dreptului reclamantei la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens;

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 26 mai 2020 Vasilevici Lilia a înaintat o cerere de chemare în judecată către Consiliul Superior al Magistraturii privind recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția, art. 6 par. 2, art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului; recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens; compensarea prejudiciului material și a prejudiciului moral (f.d. 4-12).

La data de 09 iulie 2020 reclamanta Vasilevici Lilia a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, solicitând pe lângă pretențiile inițiale și anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a invocat că din 1984 a lucrat în organele judiciare. Din 1996 - în funcția de judecător la Judecătoria mun. Chișinău sectorul Centru, în perioada 2002-2006 - președintele instanței.

Prin Decretul Președintelui R.Moldova din 15.05.2015 a fost eliberată din funcția de judecător pentru comiterea unei abateri disciplinare.

Concedierea din funcție a fost precedată de un scandal mediatic murdar, de discreditare a sa ca judecător, cu învinuiri din partea procurorului mun. Chișinău precum că este coruptă, a luat mita, a emis acte judiciare ilegale. Linșarea mediatică organizată de Ivan Diacov, aflat în exercițiul funcției de procuror al mun. Chișinău, a luat start din anul 2013, dar consecințele continuă și în prezent.

În condițiile când membrii Consiliului Superior al Magistraturii, T. Cîrnaț și V. Micu, au susținut activ, public compania de discreditație a reclamantei ca judecător, reprezentantul procuraturii a atins scopul: societatea public a fost convinsă că declarațiile procurorului-șef sunt veridice, și ca rezultat, linșarea mediatică s-a soldat cu eliberarea reclamantei din funcție de judecător în luna mai 2015.

Susține reclamanta că, efortul de a se apăra în spațiul de drept cu instrumentele legale, juridice, nu a dat nici un efect: presiunea faptelor false, amenințările procurorului cu intentarea dosarelor penale, susținerea lui publică din partea Consiliului Superior al Magistraturii, au fost mai rezultative: reputația "reproșabilă", "controversată" se susține și în prezent, ce îi afectează grav calitatea vieții.

În conformitate cu art. 19 al Codului administrativ, la data de 31.03.2020 a depus petiție către Consiliul Superior al Magistraturii și a solicitat emiterea actului administrativ individual cu privire la: recunoașterea încălcării drepturilor sale fundamentale, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială; recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens; compensarea prejudiciului suportat 1 208 462,00 lei, despăgubirea fiind compusă din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la data de 31.03.2020.

Potrivit avizului de recepție, CSM a recepționat petiția la 13.04.2020. În termen legal de 30 de zile petiția depusă de către Consiliul Superior al Magistraturii nu a fost examinată. Plenul CSM a soluționat petiția în fond la 07.07.2020 și a respins-o. Susține că la momentul depunerii prezentei cereri, hotărârea CSM din 07.07.2020 nu era publicată, copia nu i s-a eliberat, fiind pronunțat doar dispozitivul.

Dat fiind faptul că solicitarea acesteia nu a fost examinată pozitiv și reclamanta nu este de acord cu hotărârea pronunțată la 07.07.2020, în conformitate cu art. 20, 189 al Codului administrativ a înaintat prezenta acțiune.

Cu referire la circumstanțele de fapt reclamanta invocă următoarele. Pe data de 01.08.2013 reclamanta a emis sentința pe dosarul penal Vitalie Ciornîi, care a realizat 1164,95 kg de marihuană fiind activ provocat de un martor cu antecedente penale sub acoperire. Inculpatul a fost condamnat în baza art. 217-1 alin. (4) lit. d), 79 Cod penal, la 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita o activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu includerea în termenul executării pedepsei perioada aflării sub arestul preventiv de la 12 noiembrie 2012 pînă la 01 august 2013. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 4 ani. Aplicarea art. 90 Cod penal a fost eronată: legislația nu permite aplicarea prevederilor acesteia în caz, dacă se condamnă pentru o infracțiune deosebit de gravă. Sentința a fost anulată de instanțele ierarhice superioare, cu aplicarea pedepsei de închisoare pe un termen de 7 ani.

Susține că, cazul dat a devenit pretextul pentru declanșarea unui scandal mediatic cu învinuirile false precum că, reclamanta este coruptă, pe cazul V.Ciornîi a luat mita, a emis un șir de sentințe ilegale: Pasat, Șarban, Urechian, Becciev și alții, învinuirile false fiind declarate de Ivan Diacov, aflat în exercițiul funcției de procuror al mun. Chișinău.

Invocă reclamanta că, deoarece realitatea nu a fost așa de expresivă și șocantă, publicului i-a fost adusă o altă versiune a dosarului penal de învinuire lui V.Ciornîi: procurorul mun. Chișinău I. Diacov, cu ușurință de invidiat și fără remușcări de conștiință, a denaturat faptele

reale, și prin intermediul mass-media a comunicat publicului larg că judecătorul L.Vasilevici contra mitei de 30-40 mii de euro (în alte cazuri, numea suma de 50-60 mii de euro) a condamnat ilegal capul grupării de narcotrafic, recidivist, care comercializa heroină în volum de 1,5 kg. Ca să fie mai convingător, Jurnal TV.md pe canalul televizat și prin internet a difuzat un filmuleț cu ”tone de heroină” ”ridicate la V.Ciornii”, atunci când, pe acest dosar procurorul nici nu a prezentat în ședința de judecată corpul delict - 1,5 kg de marihuană.

Dat fiind faptul că aplicarea eronată a art. 90 Cod penal în cazuri similare, a fost frecventă, și practica disciplinară nu avea și nu cunoștea cazuri de tragere a judecătorilor la răspunderea disciplinară și aplicarea sancțiunilor disciplinare, Consiliul Superior al Magistraturii prin hotărârea nr. 634/20 din 15.07.2014, a luat act de Nota informativă a Inspecției Judiciare pe marginea sesizării procurorului I. Diacov. Atunci procurorul mun. Chișinău a continuat presiunea publicului și linșarea mediatică a devenit mai agresivă, cu cerința de a o concedia pe reclamantă ca judecător corupt, care a luat mită.

Ca exemplu reclamanta a făcut trimitere la unele articole publicate de presa, și anume:

1. Procurorul capitalei tună și fulgeră! Ion Diacov cere sancționarea adjunctului său, dar și a unui magistrat de la Judecătoria Centru”, publicația din 26.06.2014: <https://www.publika.md/procurorul-capitalei-tuna-si-fulgera-ion-diacov-cere-sanctionarea-adiunctului-sau-dar-si-a-unui-magistrat-de-la-judecatoria-centru> 1985591.
2. Justiție „drogată”. Ziarul de gardă, articolul din 23.10.2014: Acesta susține că, după acele declarații, lucrurile nu s-au prea mișcat din loc. „Nu am simțit nicio reacție. Pe cazul Vasilevici, pe care am insistat și insist că este vorba despre o infracțiune, conform art. 307 Cod penal (Pronunțarea unei sentințe, decizii, încheieri sau hotărâri contrare legii, n.r.), nu s-a luat nici o hotărâre. Se vorbește că va fi sancționată disciplinar. Nu înțeleg cum, or, în privința ei, există componente de infracțiune. Pedepsa disciplinară e o sfidare a societății, pentru că, de la 1 august 2013, când era emisă sentința, a trecut mai bine de un an și e o „ficție” să pedepsești disciplinar justițiarul. E incorect juridic. Profesorul Cârnaț (cel care a intentat procedura disciplinară, n.r.), dacă e doctor în științe juridice, trebuie să-și dea seama că art. 307, dacă nu se aplică în cazul Vasilevici, nu știu în care cazuri mai poate fi aplicat”, zice Diacov. <https://www.zdg.md/editia-print/investigatii/iustitie-drogata>.
3. ”Procurorul Ion Diacov ATACĂ magistrații: ”Sistemul judecătoresc din Moldova acoperă criminalii” VIDEO”; HB Media SRL la 22.09.2014 a publicat articolul plasat pe site-ul www.realitatea.md:
4. ”Procurorul municipiului Chișinău declară RĂZBOI magistraților de la Judecătoria Centru”: <https://www.ziarulnational.md/procurorul-municipiului-chisinau-declara-razboi-magistratilor-de-la-judecatoria-centru/>;
5. ”Se pare ca justiția din Moldova are la baza laitmotivul baladei populare ”Mănăstirea Argeșului”, https://www.canal3.md/ro/se-pare-ca-iustitia-din-moldova-are-la-baza-laitmotivul-baladei-populare-manastirea-argesului_271.html
6. ”Judecătoare acuzată de luare de mită”, Compania Simpals, 29.10.2014, <https://point.md/ru/novosti/proisshestviya/iudecatoare-acuzata-de-luare-de-mita>
7. ”Reforma, despre care se vorbește atâta, se va face de la sine dacă cei care au încălcat grav legea vor fi băgați la pușcărie sau fugăriți din organele de anchetă”, interviul cu procurorul mun. Chișinău I. Diacov, Asociația Presei Independente, 29.11.2014, site-ul <http://www.moldovacurata.md>:

8. "Vasilevici riscă să fie demisă pentru luare de", Crime, 24.md, <http://crime.24.md/2015/01/31/vasilevici-risca-sa-fie-demisa-pentru-luare-de-mita/>. în rubrica "MITA" : <http://crime.24.md/category/mita/page/3/>;
 9. "Vasilevici riscă să fie demisă"; cms4.jurnaltv.md, 30.01.2015, <http://cms4.jurnaltv.md/ro/news/2015/1/30/vasilevici-risca-sa-fie-demisa-10093672/publicatia-si-video-la-jurnalul-orei-19.00> <http://cms4.jurnaltv.md/ro/arch/2015/1/30/>;
 10. Interviu video cu I.Diacov: emisiunea PAHOMI, realizator Viorel Pahomi, HB Media SRL la 19.01.2015 , www.realitatea.md/emisiuni/pahomi.html/31666;
 11. "Procurorul capitalei acuză un magistrat de protejarea unui traficant de droguri", SRL "MLD" Media", <https://noi.md/news/id/42965>;
 12. "Дьяков призвал выпустить Григорчука и Америкберга и уволить Василевич". Cotidianul Молдавские ведомости. Publicația din 19.01.2015 <http://www.vedomosti.md/news/dvakov-prizval-vypustit-grigorchuka-s-amerbergom-i-uvolit-va/index.html>;
 13. Pe data de 06.03.2018 a fost numită ședința judiciară pentru pronunțarea hotărârii pe cazul Vasilevici vs Diacov, apărarea cinstei și demnității. Pentru a obține hotărârea judecătorească favorabilă, el organizează conferința de presă cu aceiași învinuiri.
"Ivan Diacov, ex-procuror al mun. Chișinău invită reprezentanții mass-media la conferința de presă cu tema: „După procurori, și un judecător descalificat își cerșește în instanță „onoarea și demnitatea”. Doi ani de hărțuială judecătorească pentru critica în adresa corupților. Atac la mass-media”, conferința de presă live din 27 februarie 2018 Agenția de presă IPN a plasat pe YouTube, <https://www.ipn.md/ro>; <https://www.privesc.eu/arhiva/80188>;
 14. La cererea prealabilă a reclamantei de dezmințirea falsurilor, cu câteva ore înainte de pronunțarea hotărârii în fond pe cauza Vasilevici vs Diacov de defăimare, Diacov repetat susține conferința de presă, unde afirmă că cele declarate la 27.02.2018 sunt veridice, și cere intentarea dosarelor penale în privința reclamantei.
Conferință de presă susținută de Ivan Diacov, ex-procuror al mun. Chișinău, la 06 martie 2018, cu tema „ Despre cererea prealabilă a fostei judecătoare Lilia Vasilevici care solicită dezmințirea informației făcută publică în conferința de presă din 27.02.2018, în lumina prevederilor Legii nr. 64 cu privire la libertatea de exprimare”, 06.03.2018, <https://www.privesc.eu/arhiva/80262/>;
 15. "Ivan Diacov vorbește despre o fostă judecătoare care îi cere prejudicii materiale în valoare de peste 200 de mii de lei": „Solicit procurorului general să primească declarația mea ca plângere pe numele doamnei Vasilevici, care prevede până la 15 ani de închisoare. Pe numele ei trebuie intentat trei procese verbale și, de asemenea, de tras la răspundere procurorii ce au investigat aceste procese”, 06 martie 2018, <https://unimedia.info/stiri/live-conferinta-de-presa-sustinuta-de-ivan-diacov-ex-procurorul-municipiului-chisinau->
- Menționează reclamanta că, la 02.09.2014 membrul Consiliului Superior al Magistraturii Tudor Cîrnaț a intentat dosarul disciplinar. Totodată, T. Cîrnaț, profesor de drept constituțional, membru Consiliului Superior al Magistraturii, intențează dosarul disciplinar și apare în mass-media cu învinuiri de corupție în adresa reclamantei, insistă la eliberarea acesteia din funcție, intentarea dosarului penal.

Cotidianul "Timpul", în publicația "Justiția drogurilor în R.Moldova" din 06.10.2014: "Teo Cîrnaț, membrul Consiliului care a intentat pe cazul respectiv o procedură disciplinară, dă asigurări că va insista ca Vasilevici să fie eliberată din funcție."

„Dar cazul dnei Vasilevici și altele similare trebuie să fie mediatizate în stînga și în dreapta, pentru a preveni corupția din sistemul judecătoresc și infracțiunile legate de droguri, care pun în pericol sănătatea civilizației viitoare și întregirea familiei. Dl Diacov a avut perfectă dreptate și el trebuie să fie o lecție pentru alți judecători. Cei care săvârșesc asemenea abateri, ca dna Vasilevici, trebuie excluși din sistemul judecătoresc. Eu am intentat procedura disciplinară în privința ei și voi cere ca să-i fie aplicată sancțiunea cea mai aspră - eliberarea din funcție. Mă bucur că avem procurori care acționează independent. Dacă va fi ruptă casta dintre procurori și judecători, va apărea principiul meritocrației și al concurenței loiale”.

Mai menționează reclamanta că, nu s-a dat la o parte și Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, Victor Micu: "... Cât ține de Lilia Vasilevici, ar putea fi luate măsuri foarte drastice. Le-am spus colegilor mei că, dacă încep o investigație, să o ducă până la capăt." <https://www.timpul.md/articol/justiia-drogurilor-in-r--moldova-64385.html>;

Ziarul de gardă, articolul din 23.10.2014, Justiție „drogată”:

”Nu avem nevoie de asemenea magistrați”.

„Teo Cîrnaț, membrul CSM care a inițiat procedura disciplinară în privința judecătoarei Vasilevici, ne-a spus că aceasta ar urma să fie dezbătută în cadrul Colegiului Disciplinar (CD) vineri, 24 octombrie. „Cu cât, cu cât, am fost cel care a pornit procedura disciplinară. Am văzut încălcarea. Doar Procuratura Anticorupție (PA) poate iniția urmărirea penală. Eu doar asta puteam să fac, să inițiez o procedură disciplinară, deși cred și eu că e ceva penal. Am inițiat procedura disciplinară încă vara, dar la CD se tot tergiversează examinarea ei. Da, un judecător poate fi pedepsit doar după un an de la emiterea hotărârii ilegale. Pe acest caz, hotărârea CSJ, definitivă, e din vara anului 2014. De aici survine termenul de un an. Nu am probe că cineva încearcă s-o protejeze pe magistrată, dar, din moment ce examinarea procedurii disciplinare s-a amânat de două ori, îmi pun și eu unele întrebări”, spune Cîrnaț, susținând ieșirea lui Diacov de acum o lună. „Dacă am avea situații concrete, când procurorii vor avea probe și vor ataca judecătorii care favorizează unele persoane, atunci vom reuși să stărpim corupția. Îmi pare rău că dl Diacov a reacționat cam târziu. Eu voi insista ca această judecătoare să fie eliminată din sistem. Nu avem nevoie de asemenea magistrați”, conchide Cîrnaț.” <https://www.zdg.md/editia-print/investigatii/justitie-drogata>.

Susține reclamanta că pentru T.Cîrnaț, profesor de drept constituțional, lector universitar, membru Consiliului Superior al Magistraturii, care publică a învinuit-o că este coruptă, principiul fundamental de prezumție de nevinovăție, nu există. Nu există nici procedura elementară de examinare a cauzei disciplinare, când persoana învinuită este în drept să prezinte explicații, dovezi, este în drept să recurgă la ajutorul avocatului.

Consiliul Superior al Magistraturii ”nu observă” că prin informația publicată este încălcat principiul prezumției nevinovăției, principiul garantat de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană pentru Drepturile Omului. În lipsa dosarului penal, în lipsa anchetei penale, a tolerat învinuirile publice a membrilor săi că reclamanta este coruptă, face parte din mafia drogurilor, a luat mita.

Consiliul Superior al Magistraturii - organul, natura funcției căruia este asigurarea independenței judecătorului, nu numai a susținut acțiunile procurorului mun. Chișinău I. Diacov, care în mod vulgar încalcă dreptul fundamental garantat de stat - dreptul la prezumția nevinovăției, dar, în lipsa reacției adecvate la declarațiile publice a membrilor CSM T. Cîrnaț și

V. Micu, a confirmat „veridicitatea” acestora. Ca rezultat, opinia publică a fost formată. Nimeni, nici colegii reclamantei, judecători, nu puneau la îndoială faptul că este coruptă, a eliberat capul mafiei de heroină și pentru aceasta a luat mita zeci de mii de euro.

Mai mult, membrii Consiliului Superior al Magistraturii T. Cîrnaț, raportorul cazului disciplinar al reclamantei, și V. Micu, președintele Consiliului, care public și-au expus părerea despre cazul reclamantei, au participat activ la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 03.03.2015 - ziua când a fost adoptată hotărârea despre concedierea acesteia din funcția de judecător. Invocă reclamanta că nu și-a declarat abținerea nici Procurorul general, atunci membru Consiliului Superior al Magistraturii cu drept de vot, șeful și colegul de serviciu al procurorului Ivan Diacov.

Consiliul Superior al Magistraturii nu a demonstrat nici o reacție la amestecul grav a autorității publice în activitatea judecătorului, nu s-a văzut nici ”îngrijorarea” pentru încălcarea prezumției nevinovăției, independenței judecătorului.

La insistența procurorului mun. Chișinău, cu susținerea acestuia din partea membrului CSM, procurorului general C. Gurin, membrilor CSM T. Cîrnaț și V. Micu, reclamanta a fost concediată din funcția de judecător.

Susține reclamanta că este un caz disciplinar fără precedent: în cererea reclamantei de revizuire a hotărârii CSM de eliberare din funcție, a arătat zeci de cazuri din a. 2011 - 2017 când judecătorii din Republica Moldova au comis aceiași eroare, și nu au fost trași la răspundere disciplinară, nimeni nu a fost eliberat din funcție.

Drepturile ei fundamentale: prezumția nevinovăției, dreptul la respectarea vieții private și de familie prin neadmiterea amestecului unei autorități publice în exercitarea acestui drept, dreptul la libera alegere a muncii, au fost încălcate din a. 2013 și consecințele încălcării continuă. Invocă că din cauza reputației „reproșabile” nu poate să realizeze dreptul său la muncă. Angajatorul pune condiția reputației ireproșabile.

Încălcarea drepturilor ei fundamentale au dus la consecințele ireparabile - la insistența procurorului mun. Chișinău și membrilor CSM, în lipsa unei reacții adecvate la încălcările drepturilor reclamantei fundamentale din partea organelor de stat, a fost concediată din funcția de judecător, mai mult, efectul încălcării continuă și afectează calitatea vieții acesteia și în prezent. A fost privată de reputația ireproșabilă; de dreptul la libertatea muncii în conformitate cu profesia aleasă; de pensia specială ca judecător, care a activat în funcție 19 ani.

Amestecul autorității publice în viața ei, i-a adus suferințe psihice de un caracter constant, practic ireparabil. Defăimarea reputației nu a fost la un nivel local, național, dar internațional: declarațiile membrilor Consiliului Superior al Magistraturii au fost plasate prin internet. A fost destitută dintr-o funcție de demnitate publică în baza învinuirilor în comiterea infracțiunii deosebit de grave. Situația în care a fost ponegrită reputația reclamantii, în opinia acesteia are un caracter durabil, din anul 2013 până în prezent. Consideră că circumstanțele date întemeiază pretența ei la compensarea pagubei morale pentru suferințele morale suportate în timp de 7 ani - 500 mii de lei.

În urma acțiunilor Consiliului Superior al Magistraturii, care nu numai a tolerat atacurile fără precedent a reprezentantului procuraturii, dar activ au participat la aceasta companie murdară de linșarea judecătorului în favoarea scopului ex-condamnatului V. Pasat și ex-înculpatul V. Șarban de a concedia judecătorul care a examinat cazurile lor penale, la 14.10.2014 reclamanta a fost nevoită să suspende activitatea sa de judecător: a solicitat și i s-a acordat concediul fără plată pentru îngrijirea copilului minor. Opinia societății, altor membri ai CSM, judecătorilor, care au examinat cauza disciplinară a acesteia, a fost prejudecată de declarațiile

false a procurorului și membrilor CSM precum că este coruptă și a luat mita. Mai mult, în lipsa reacției adecvate din partea autorităților publice, publicul nu s-a îndoit în veridicitatea atacurilor procurorului.

Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova din 15.05.2015, reclamanta a fost eliberată din funcția de judecător. Din 14.10.2014 din cauza comportamentului procurorului-șef, ultima a rămas fără salariul judecătorului, de aceea solicită despăgubirea materială sub formă de salariu ratat pentru perioada din 14.10.2014 până în prezent, în mărime de 1.253.262,00 lei, și compensarea pagubei morale pentru suferințele psihice suportate.

Din octombrie 2014 din cauza declarațiilor lui I. Diacov că este coruptă și a luat mita de 50-60 mii de euro (în alte publicații 30-40 mii de euro), a fost nevoită să solicite acordarea concediului suplimentar fără plată pentru îngrijirea copilului.

Invocă reclamanta că se angaja la serviciu ocazional, contra unui salariu mizer, dar din 11.09.2017 nu este angajată în câmpul muncii și nu are o sursă de existență stabilă, în afară de aceasta la întreținerea sa are un copil minor, fiul Caisin Maximilian, născut la 09 august 2009.

Comportamentul ex-procurorului I.Diacov și membrilor Consiliului Superior al Magistraturii a provocat respingerea de către Comisia de Licențiere a solicitării acesteia de a accede în funcția de avocat, ceea ce la fel, a lipsit-o de o sursă de existență, ținând cont specialitatea acesteia - jurist.

Perioada îndelungată de examinare a litigiului în cauză l-a încurajat pe I.Diacov: la 28.02.2018 și 06.03.2018 el din nou a ieșit în fața publicului cu declarații false: a repetat falsurile declarate pe parcursul anilor 2013-2015, dar și a completat afirmațiile cu falsuri noi, care îi ponegrec onoarea și demnitatea și împiedică angajarea reclamantei la un serviciu. Din anul 2013, deja 7 ani, situația artificial creată, a distrus calitatea vieții acesteia pentru a munci și pentru a avea surse de existență.

La data de 04 septembrie 2020, în urma recepționării hotărârii motivate a CSM din 07.07.2020, reclamanta a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, în care la cele relatate în cererea de bază a invocat că adresându-se cu petiția către CSM a indicat încălcarea prezumției de nevinovăție și dreptul său la independența individuală a judecătorului din partea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii T.Cîrmaț, V.Micu și C. Gurin. A solicitat emiterea unui act de constatare în sensul dat și repararea prejudiciului survenit din cauza concedierii din funcția de judecător.

La 07.07.2020 CSM a emis hotărârea, prin care a respins cerința ei ca fiind inadmisibilă. Susține reclamanta că Codul administrativ nu prevede examinarea admisibilității petiției depuse. O astfel de procedură este prevăzută de art. 207 al Codului administrativ.

Potrivit art. 76 alin. (1) al Codului, petiția nu se examinează, dacă este anonimă, fără indicarea adresei poștale sau electronice.

În conformitate cu alin. (2) art. 76 al Codului, dacă petiția nu corespunde cerințelor art.72 alin. (3) sau art. 75 alin. (1) lit. c)-e), solicitantului i se indică neajunsurile și i se acordă un termen rezonabil pentru înlăturarea lor, în cazul în care neajunsurile nu sunt înlăturate în termenul acordat, petiția nu se examinează. Art.76 alin. (3) și alin. (4) al Codului Administrativ prevăd și alte cazuri, când petițiile nu se examinează: petiția conține limbaj necenzurat sau ofensator, amenințări.

Din motivarea hotărârii CSM din 07.07.2020, rezultă că temeiuri care ar sancționa petiția prin neexaminarea acesteia, nu au fost identificate.

CSM a respins petiția ei ca inadmisibilă în mod voluntar, arbitrar - în lipsa normei legale, care ar reglementa o astfel de hotărâre.

Motivarea actului administrativ din 07.07.2020 conține trei soluții pentru petiția reclamantei: respingerea ca inadmisibilă, (pag.2, parag.8), declinarea competenței în favoarea instanței de judecată (pag. 3 par. 11-12, pag.4) și respingerea ca neîntemeiată (pag.6 par. 1 și 3).

Referitor la soluția privind respingerea petiției ca inadmisibilă, în opinia reclamantei argumentarea legală a soluției date, lipsește. Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa nu s-a referit la o normă din Codul administrativ, care ar motiva legalitatea respingerii.

Legislatorul nu a prevăzut noțiunea inadmisibilității pentru petiție, doar pentru acțiunea în contencios administrativ (art.207 din Codul administrativ).

Petiția poate să nu fie examinată numai în caz dacă este anonimă sau fără indicarea adresei poștale, dacă conține un limbaj necenzurat sau ofensator, conține amenințări, și în caz, dacă conține neajunsurile prevăzute de art. 72 alin. (3), 75 alin. (1) lit. c)-e). Consiliul nu a indicat careva neajunsuri în petiția depusă.

Mai mult, Consiliul Superior al Magistraturii în hotărârea sa nu s-a referit la o normă din Codul administrativ, care ar întemeia legalitatea respingerii petiției reclamantei din motivul inadmisibilității.

Ceea ce privește declinarea competenței în favoarea instanțelor de judecată - este dreptul CSM să-și declină competența. Atunci când s-a stabilit o practică bogată a Consiliului Superior al Magistraturii când prin hotărârile acestuia se apără dreptul la independența individuală a judecătorului, încălcată prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea mass-media, organelor procuraturii, etc. Invocă reclamanta ca exemplu următoarele acte: Hotărârea CSM nr. 134/10 din 26 mai 2020; Hotărârea CSM nr. 110/9 din 12.05.2020; Hotărârea CSM nr. 95/9 din 12 mai 2020; Hotărârea CSM nr. 413/31 din 10 decembrie 2019; Hotărârea CSM nr.414/31 din 10 decembrie 2019; Hotărârea CSM nr. 344/20 din 19 septembrie 2019; Hotărârea CSM nr. 322/19 din 06 august 2019; Hotărârea CSM nr.305/18 din 30 iulie 2019; Hotărârea CSM nr. 304/18 din 30 iulie 2019, etc.

Potrivit art. 137 alin. (3), (4) din Codul administrativ: 3) stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Consideră reclamanta că în cazul ei, CSM repetat a demonstrat o poziție selectivă, cu standarde duble.

Cu toate că Consiliul Superior al Magistraturii nu o dată în textul hotărârii din 07.07.2020 menționează că nu este competent pentru examinarea petiției acesteia, dar numai instanța de judecată: "Prin urmare, doar instanței de judecată, îi revine sarcina de a se expune asupra solicitărilor ex-judecătorului Lilia Vasilevici cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor sale și repararea prejudiciului moral"; "Art.9 alin. (1) și (2), art.10 și art.72 ale Codului administrativ nr. 116/2019 reglementează formal dreptul doamnei Lilia Vasilevici de a cere emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative, întrucât esența pretențiilor dumneaei excede competența CSM ca autoritate publică", tot aici, Consiliul declară că petiția reclamantei se respinge ca neîntemeiată.

Susține reclamanta că substituind instanța de judecată, Consiliul, referindu-se la art. 209, 206 al Codului administrativ, se expune asupra imprescriptibilității acțiunii.

Mai mult, Consiliul declarând incompetența sa privind examinarea cerințelor petiției reclamantei, totodată sugerează: "Pentru restabilirea situației anterioare încălcării dreptului, este necesar a stabili dacă reclamantul dispune de dreptul, apărarea căruia o solicită" (pag. 5, par. 5).

Reiterează reclamanta că ea nu a solicitat ”restabilirea situației anterioare”, ea a solicitat recunoașterea încălcării dreptului ei la prezumția nevinovăției, încălcarea dreptului la independența judecătorului, etc.

Mai invocă reclamanta că Consiliul indică instanței de judecată necesitatea de ”a stabili dacă reclamantul dispune de dreptul apărarea căruia o solicită”. Adică, CSM obligă instanța de judecată a stabili, dacă reclamanta are dreptul la prezumția nevinovăției, la independența judecătorului.

Atrage atenția instanței de judecată că Consiliul Superior al Magistraturii în hotărâre s-a referit la actele Consiliului și cele judiciare emise, obiectul fiind procedura disciplinară.

Obiectul petiției reclamantei sunt declarațiile membrilor Consiliului Superior al Magistraturii T. Cîrnaț și V. Micu, ex-procurorului I. Diacov, care au atentat la dreptul fundamental al reclamantei, garantat de Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, dreptul la prezumția nevinovăției, dreptul la independența judecătorului.

Cazul disciplinar, eliberarea din funcția judecătorului, încălcarea dreptului la muncă, pensia, viața privată, etc, cauzarea prejudiciului material și moral - sunt drept consecințele încălcării dreptului la prezumția nevinovăției, dreptului la independența judecătorului.

Autorul hotărârii CSM din 07.07.2020 a confundat obiectul petiției - recunoașterea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției, dreptului la independența judecătorului, cu consecințele încălcării acestora - cazul disciplinar cu eliberarea din funcție.

Menționează reclamanta că la examinarea petiției acesteia, au fost încălcate dispozițiile art. 59 și 77 al Codului administrativ.

Pe data de 13.04.2020 CSM a înregistrat petiția reclamantei și efectuarea procedurii administrative a fost repartizată membrului CSM D. Musteața. Raportorul cazului în Plen la 07.07.2020 fiind E. Belei.

La 03.08.2020 a solicitat CSM să fie informată despre cadrul legal ce a devenit baza pentru revocarea membrului CSM D. Musteața și intervenirea în procedura administrativă a membrului CSM E. Belei.

La moment CSM nu a informat-o despre legalitatea/ilegalitatea intervenirii membrului CSM E. Belei, deoarece intervenirea în soluționarea petiției unui alt raportor în afara cadrului legal, este interzisă prin dispoziția art.77 Cod administrativ.

Solicită reclamanta:

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020;
- recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială;
- recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens;
- compensarea prejudiciului material suportat - 1.253.362,00 lei; despăgubirea este compusă din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la 14.07.2020, și despăgubirea pentru prejudiciul moral - 500 mii de lei.
- compensarea prejudiciului material compus din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la data examinării cazului în fond (f.d. 91-94).

Argumentele pârtei:

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a notificat pârâta despre depunerea acțiunii nominalizate, fiind acordat termen pentru prezentarea referinței.

La 30 septembrie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a prezentat referința la cererea de chemare în judecată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În motivarea poziției sale reprezentantul pârâtei a invocat că, solicitările ex-judecătorului Lilia Vasilevici cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale prevăzute de art. 21, 28 și 43 din Constituție, art. 6§2, 8§1 și 2 din CEDO - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială, precum și recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiune, amenințare și intervenția directă din partea CSM, cu emiterea unui act administrativ în acest sens, în esența lor sunt cerințe ce urmează a fi examinate de instanța de judecată.

Susține că recunoașterea încălcării dreptului, ca metodă de apărare a drepturilor, se poate realiza pe cale judiciară.

Plenul CSM a considerat necesar de a evidenția că ex-judecătorul Lilia Vasilevici s-a adresat Curții de Apel Chișinău la 31 martie 2020 cu acțiune în contencios administrativ, aceasta fiind pe rol, având aceleași solicitări ca și cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin urmare, doar instanței de judecată îi revine sarcina de a se expune asupra solicitărilor ex-judecătorului Lilia Vasilevici cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor sale și repararea prejudiciului moral.

Invocă că art. 9 alin.(1) și (2), art. 10 și art. 72 ale Codului administrativ reglementează formal dreptul doamnei Lilia Vasilevici de a cere emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative, întrucât esența pretențiilor excede competența CSM ca autoritate publică. CSM relevă că, de fapt, cerințele reclamantei rezidă din actele administrative emise anterior de către Plenul CSM, cu referire la abaterea disciplinară comisă de reclamantă, cât și din declarațiile făcute public de către unii ex-membri ai CSM pe marginea acestor hotărâri.

Nici în calitate de organ quasi-judiciar, CSM nu se mai poate implica în procedurile care au depășit excesiv termenele procedurale prevăzute de lege.

Susține că, chiar dacă dna Vasilevici Lilia a pretins conform art. 209 alin. (3) Cod administrativ imprescriptibilitatea acțiunii sale repetate în baza art. 206 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, pretinzând constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare), trebuie utilizat obligatoriu și alin. (2) al articolului prenotat, conform căruia, acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Așadar, în opinia reprezentantului pârâtului cerința ex-judecătorului Lilia Vasilevici privind repararea prejudiciului suportat în mărime de 1 208 462 de lei, compus din salariul judecătorului pentru perioada 14.10.2014 până în prezent, la fel a fost respinsă, deoarece este subsecventă primei.

Precizează reprezentantul pârâtului că nu poate fi reținut argumentul indicat de reclamantă, precum că Codul administrativ nu prevede examinarea admisibilității petiției, deoarece o astfel de procedură este aplicabilă pentru acțiunile în contencios administrativ. Or, la examinarea cererii Lilei Vasilevici, având în vedere solicitarea ultimei privind emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative, în esență excede competența CSM ca autoritate publică.

La fel, nu poate fi reținută alegația reclamantei precum că motivarea actului administrativ conține trei soluții, și anume: respingerea ca inadmisibilă, declinarea competenței în favoarea instanței de judecată și respingerea petiției ca neîntemeiată, deoarece din conținutul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 177/16 din 7 iulie 2020, reiese clar soluția adoptată, iar hotărârea nu cuprinde anumite dispoziții contradictorii sau soluții diferite, dispozitivul indicând cert că cererea ex-judecătorului Lilia Vasilevici, referitor la recunoașterea încălcării drepturilor și repararea integrală a prejudiciului material, se respinge ca inadmisibilă.

Totodată, din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 177/16 din 7 iulie 2020 rezultă clar și motivele care au stat la baza adoptării unei atare soluții, precum și normele legale aplicabile speței, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

Finalmente, referitor la faptul că Plenul CSM a încălcat dispozițiile art. 59 și 77 ale Codului administrativ, deoarece inițial pe ordinea de zi la 13.04.2020, chestiunea a fost repartizată raportorului membru CSM - Dorel Musteață, iar ulterior la ședința din 03.08.2020 a fost repartizată altui raportor, și anume Elenei Belei, nu poate fi reținut, or, Legea specială nu interzice schimbarea membrului raportor la o anumită chestiune, având în vedere că dl. Musteață a fost în concediu anual, din care motiv s-a purces la schimbarea raportorului.

Referitor la faptul că a fost încălcat termenul legal de 30 de zile de examinare a petiției reclamantei depuse la 13.04.2020, reprezentantul pârâtului menționează că organul de autoadministrare judecătorească este un organ colegial, iar chestiunile de acest gen se examinează în Plen. La acest segment, reprezentantul pârâtului remarcă că pe întreg teritoriul Republicii Moldova a fost instituită stare de urgență, în legătură cu situația epidemiologică din țară, COVID-19, astfel CSM prin răspunsul nr. 1562 m/i din 16.07.2020 a informat reclamanta despre faptul că cererea va fi inclusă pe ordinea de zi.

Solicită reprezentantul pârâtului respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Vasilevici Lilia împotriva Consiliului Superior al Magistraturii

În cadrul ședinței de judecată reclamanta Vasilevici Lilia a solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului Consiliul Superior al Magistraturii, Secieru Alexandru a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2020 a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată înaintată de Vasilevici Lilia în partea pretențiilor privind compensarea prejudiciului material suportat în mărime de 1 253 362 lei, despăgubirea compusă din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la 14.07.2020, și despăgubirea pentru prejudiciul moral – 500 000 lei.

În partea ce ține de pretențiile reclamantei privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020; recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială; recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, concluzionează că

acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din considerentele ce succed.

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 17 Cod administrativ prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Reclamanta Vasilevici Lilia revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, și anume dreptul său în calitate de ex-judecător de a formula pretențiile față de organul independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și care este garantul independenței autorității judecătorești.

Astfel, prin hotărârea CSM nr. 177/16 din 07.07.2020, care constituie obiectul prezentului litigiu, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea ex-judecătorului Vasilevici Lilia cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale prevăzute de art. 21, 28 și 43 din Constituție, art. 6§2, 8§1 și 2 din CEDO – dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială, recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiune, amenințare și intervenția directă din partea CSM, cu emiterea unui act administrativ în acest sens, repararea prejudiciului suportat în mărime de 1 208 462 de lei, compus din salariul judecătorului pentru perioada 14 octombrie 2014 până în prezent.

În accepțiunea art. 20 alin. (1) Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În virtutea art. 39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 189 alin. (1) Cod administrativ stabilește că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În condițiile art.163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

În temeiul art. 25 din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Vasilevici Lilia la data de 26 mai 2020 este înaintată în termenul legal, întrucât cererea reclamantei a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 13 aprilie 2020.

Acțiunea înaintată de către reclamantă reprezintă o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în obligare rezidă în faptul că reclamantul urmărește pe cale judiciară scopul de a obliga autoritatea publică Consiliul Superior al Magistraturii să emită actul administrativ individual

favorabil prin care să fie admise pretențiile formulate în cererea adresată CSM la data de 13 aprilie 2020.

Prin urmare, Completul judiciar în conformitate cu prevederile art. 219 din Codul administrativ, îl apreciază ca un element al pretenției acțiunii în obligare.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Completul judiciar reține că Vasilevici Lilia este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în obligare utilizată de reclamantă pentru revendicarea apărării drepturilor ei, nu este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile, fiind depusă în termen.

În privința temeiniciei acțiunii în contencios administrativ înaintate de Vasilevici Lilia instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art. 221 alin. (1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art. 93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Colegiul menționează că la cercetarea stării de fapt, au fost luate în considerare atât actele anexate la dosar, cât și explicațiile participanților la proces. Or, în conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171. Iar, conform art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Astfel, din actele cauzei și din explicațiile participanților la proces urmează că, prin dispoziția membrului CSM, Teodor Cîrnaț, din 2 septembrie 2014, a fost intentată procedura disciplinară în privința dnei Lilia Vasilevici.

Prin Hotărârea Plenului Colegiul disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, s-a hotărât aplicarea în privința Liliei Vasilevici a sancțiunii disciplinare cu propunere de eliberare din funcția de judecător, pentru comiterea abaterii disciplinare specificate la art. 22 alin. (1) lit. f1) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

La 6 februarie 2015 și 2 martie 2015 Lilia Vasilevici a contestat hotărârea menționată la Consiliul Superior al Magistraturii. Prin Hotărârea Plenului CSM nr. 135/7 din 3 martie 2015, cu majoritatea voturilor celor prezenți, s-a decis respingerea acesteia și validarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015.

La 03 martie 2015 Lilia Vasilevici, în temeiul art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, a contestat la Curtea Supremă de Justiție Hotărârea CSM din 3 martie

2015, prezentând aceleași argumente, ca și cele din contestația împotriva Hotărârii Colegiului disciplinar nr.6/1 din 30 ianuarie 2015. Prin hotărârea Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasilevici Lilia împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 135/7 din 03 martie 2015, prin care s-a respins contestația depusă de judecătorul Lilia Vasilevici împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, astfel s-a menținut fără modificări hotărârea Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015, emisă în privința judecătorului Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Lilia Vasilevici, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară - propunere de eliberare din funcția de judecător și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea Liliei Vasilevici din funcția de judecător al Judecătoriei Centru mun. Chișinău, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

La 13 august 2018 Lilia Vasilevici a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 7 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 noiembrie 2018 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici împotriva hotărârii Curții Supreme de Justiție din 7 mai 2015.

La 20 septembrie 2019 Lilia Vasilevici a mai depus o cerere de revizuire împotriva hotărârii Curții Supreme de Justiție din 7 mai 2015. La 28 octombrie 2019 Lilia Vasilevici a depus cerere de revizuire suplimentară. Prin încheierea din 29 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Lilia Vasilevici împotriva hotărârii din 7 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție.

La 23 septembrie 2019 și respectiv la 19 noiembrie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii au parvenit cererile ex-judecătorului Lilia Vasilevici privind reexaminarea (revizuirea) hotărârii CSM nr. 135/7 din 03 martie 2015 și hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015.

Prin hotărârea nr. 415/31 din 10 decembrie 2019, Plenul CSM a hotărât respingerea cererii ex-judecătorului Lilia Vasilevici. Iar, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2020 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vasilevici Lilia împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 415/31 din 10 decembrie 2019, reexaminarea Hotărârii nr. 135/7 din 03 martie 2015 a Consiliului Superior al Magistraturii și a Hotărârii nr. 6/1 din 30 ianuarie 2015 a Colegiului disciplinar și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reexamineze hotărârile enunțate pentru casarea lor, adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare și înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova pentru anularea Decretului nr. 1552 din 15 mai 2015 privind eliberarea Liliei Vasilevici din funcția de judecător la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

La 13 aprilie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat cu nr. 1276 m, cererea ex-judecătorului Lilia Vasilevici cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale prevăzute de art. 21, 28 și 43 din Constituție, art. 6§2, 8§1 și 2 din CEDO – dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială, recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiune, amenințare și intervenția directă din partea CSM, cu emiterea unui act administrativ în acest sens, repararea prejudiciului suportat în mărime de 1 208 462 de lei, compus din salariul judecătorului pentru perioada 14 octombrie 2014 până în prezent.

Prin hotărârea CSM nr. 177/16 din 07.07.2020, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea ex-judecătorului Vasilevici Lilia cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale

prevăzute de art. 21, 28 și 43 din Constituție, art. 6§2, 8§1 și 2 din CEDO – dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială, recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiune, amenințare și intervenția directă din partea CSM, cu emiterea unui act administrativ în acest sens, repararea prejudiciului suportat în mărime de 1 208 462 de lei, compus din salariul judecătorului pentru perioada 14 octombrie 2014 până în prezent.

La data de 26 mai 2020 Vasilevici Lilia a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, concretizând ulterior pretențiile, iar în final a solicitat:

- anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020;
- recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială;
- recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, cu emiterea unui act administrativ în acest sens;
- compensarea prejudiciului material suportat - 1.253.362,00 lei; despăgubirea este compusă din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la 14.07.2020, și despăgubirea pentru prejudiciul moral - 500 mii de lei.
- compensarea prejudiciului material compus din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la data examinării cazului în fond (f.d. 91-94).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2020 a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată înaintată de Vasilevici Lilia în partea pretențiilor privind compensarea prejudiciului material suportat în mărime de 1 253 362 lei, despăgubirea compusă din sumele salariului judecătorului pentru perioada din 14.10.2014 până la 14.07.2020, și despăgubirea pentru prejudiciul moral – 500 000 lei.

Prin urmare, obiectul acțiunii în contencios administrativ constituie pretențiile reclamantului față de Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020, obligarea autorității publice pârâte să emită un act administrativ individual favorabil prin care să fie recunoscută încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială; și să fie recunoscută încălcarea dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii.

Efectuând controlul judecătoresc a actului administrativ individual defavorabil contestat, subsumând punctul de vedere al participanților, normele de drept material și procesual, constatînd starea de fapt, instanța de judecată conchide despre necesitatea adoptării unei soluții de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Cu referire la pretenția reclamantei privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 07.07.2020, Colegiul reține următoarele.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar, potrivit art. 194 alin. (1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Colegiul reține și prevederile art. 219 alin. (1) – (3) Cod administrativ, potrivit cărora instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Completul specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că, Vasilevici Lilia a promovat o acțiune în obligare, prin care a solicitat anularea hotărârii CSM din 07 iulie 2020 prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea acesteia din 13 aprilie 2020 și obligarea autorității publice pârâte să emită actul administrativ individual favorabil prin care cerințele formulate în cererea din 13 aprilie 2020, să fie admise în sensul formulat, și anume să fie recunoscută încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială; și să fie recunoscută încălcarea dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu art. 4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, întru exercitarea funcțiilor sale, CSM are competențe referitoare la cariera judecătorilor, în domeniul instruirii inițiale și continue a judecătorilor și a personalului secretariatului instanțelor judecătorești, în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor, în domeniul administrării instanțelor judecătorești, inclusiv și alte competențe în condițiile legii.

În corespundere cu art. 26 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

În acord cu art. 114 din Constituție, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești. Principiul stipulat la art.5 CPC, care reglementează că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, este consacrat și în art. 20 din Constituție.

În temeiul art.15 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. În condițiile art. 16 Cod civil, apărarea dreptului civil se face prin: - recunoașterea dreptului; - restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; - recunoașterea nulității actului juridic; - declararea nulității actului emis de o autoritate publică; - impunerea la executarea obligației în natură; - autoapărare; - repararea prejudiciilor; - încasarea clauzei penale; - repararea prejudiciului moral; - desființarea sau modificarea raportului juridic; - neaplicarea de către

instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; - alte căi prevăzute de lege.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Colegiul ajunge la concluzie că Consiliul Superior al Magistraturii corect a stabilit că cererea formulată de Vasilevici Lilia la data de 13 aprilie 2020, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă. Colegiul consideră că autoritatea publică pârâtă corect a invocat că cerințele ex-judecătorului Lilia Vasilevici de a recunoaște încălcările drepturilor fundamentale poate fi adresată instanței de judecată, care poate să confirme existența sau lipsa dreptului contestat la reclamant. Or, pentru restabilirea situației anterioare încălcării dreptului, este necesar a stabili dacă reclamanta dispune de dreptul, apărarea căruia o solicită. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că ex-judecătorul Lilia Vasilevici s-a adresat Curții de Apel Chișinău la 31 martie 2020 cu acțiune în contencios administrativ, în care au fost formulate aceleași solicitări ca și în cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 09.06.2014, care reglementează procedura aplicării de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, responsabilitatea primară de a asigura respectarea drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Convenția Europeană, potrivit principiului subsidiarității, îi revine Statului. Acest principiu prezumă faptul că, înainte de a apela la instituțiile Convenției, orice reclamant trebuie să fi adresat plângerea sa tuturor acelor instituții naționale care ar putea oferi un remediu eficient și adecvat în împrejurările cauzei, deoarece Statul respondent „trebuie să aibă mai întâi șansa de a redresa situația la care se face referire prin propriile mijloace și în cadrul sistemului juridic național”. Totodată, acest principiu reflectă nu numai existența remediilor de redresare, dar și obligația primordială a tuturor autorităților, în special a instanțelor de judecată, de a preveni încălcările prin aplicarea directă a Convenției Europene în deciziile sale.

Din hotărârea explicativă rezultă că sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției Europene revine instanțelor naționale, dar nu autorităților publice - la caz CSM, după cum pretinde reclamanta. Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate și care prevede drepturi și libertăți proclamate de Convenția Europeană, sînt compatibile cu prevederile acesteia. În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Prin urmare, sunt corecte concluziile autorității publice pârâte expuse în actul administrativ contestat, că pretențiile petiționarei Vasilevici Lilia privind recunoașterea încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială, exced competența CSM ca autoritate publică, să verifice temeinicia acestora, or, examinarea unor astfel de pretenții, după cum s-a invocat mai sus, ține de competența instanțelor de judecată naționale.

La fel, Colegiul consideră că autoritatea publică pârâtă corect a stabilit că nu sunt acceptabile spre examinare nici pretențiile formulate de Vasilevici Lilia privind recunoașterea încălcării dreptului la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii, or, pârâtul corect a invocat că de fapt cerințele reclamantei rezidă din actele administrative emise anterior de către Plenul CSM, cu referire la abaterea disciplinară comisă de reclamantă, cât și din declarațiile făcute public de către unii ex-membrii ai CSM pe marginea acestor hotărâri, circumstanțele respective constituind

deja obiectul examinării în cadrul instanțelor de judecată. Iar, reexaminarea unor circumstanțe cărora anterior deja a fost dată apreciere în actele judecătorești, la moment devenite irevocabile, nu mai pot constitui obiectul reexaminării în cadrul unei alte proceduri administrative, or, în caz contrar apare riscul încălcării principiului securității raporturilor juridice, fapt inadmisibil.

Colegiul apreciază ca nefondat argumentul reclamantei, precum că Codul administrativ nu prevede examinarea admisibilității petiției, deoarece o astfel de procedură este aplicabilă pentru acțiunile în contencios administrativ. Or, reclamanta nu a ținut cont de faptul că în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Prin urmare, dezacordul reclamantului cu formularea actului administrativ individual contestat, nu poate servi ca temei de anulare a actului nominalizat.

La fel, nu poate fi reținut argumentul reclamantei, precum că motivarea actului administrativ ar conține trei soluții, și anume: respingerea ca inadmisibilă, declinarea competenței în favoarea instanței de judecată și respingerea petiției ca neîntemeiată. Or, din conținutul Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 177/16 din 7 iulie 2020, reiese clar soluția adoptată, iar hotărârea nu cuprinde anumite dispoziții contradictorii sau soluții diferite, dispozitivul indicând cert că cererea ex-judecătorului Lilia Vasilevici referitor la recunoașterea încălcării drepturilor și repararea integrală a prejudiciului material, se respinge ca inadmisibilă.

Din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 177/16 din 7 iulie 2020, rezultă clar și motivele care au stat la baza adoptării unei atare soluții, precum și normele legale aplicabile speței, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

Colegiul apreciază ca neîntemeiat și argumentul reclamantei, că Plenul CSM a încălcat dispozițiile art. 59 și 77 ale Codului administrativ, deoarece inițial pe ordinea de zi la 13.04.2020 chestiunea a fost repartizată raportorului, membru CSM - Dorel Musteață, iar ulterior la ședința din 03.08.2020 a fost repartizată altui raportor, și anume Elenei Belei. Or, după cum corect a invocat reprezentantul pârâtului, Legea specială nu interzice schimbarea membrului raportor la o anumită chestiune, mai ales având în vedere că Dorel Musteață a fost în concediu anual, din care motiv s-a purces la schimbarea raportorului întru evitarea încălcării dreptului stabilit de legislația în vigoare pentru examinarea petiției.

Este neîntemeiat și argumentul reclamantei precum că autoritatea publică emitentă a încălcat termenul legal de 30 de zile de examinare a petiției reclamantei depuse la 13.04.2020. Colegiul menționează că într-adevăr, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) Cod administrativ, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. În același timp, art. 60 alin. (5) Cod administrative, stabilește că, în mod excepțional, când în procedura administrativă se înregistrează cazuri de complexitate deosebită care necesită timp pentru prelucrarea documentelor, autoritatea publică poate stabili un termen mai mare pentru finalizarea procedurii administrative, care nu va depăși 90 de zile. Prin urmare, ținând cont de complexitatea cazului, Colegiul consideră că autoritatea publică pârâtă a respectat termenul de soluționare a petiției. Cu atât mai mult, reclamanta urma să țină cont și de faptul că prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 55 din 17 martie 2020 a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie - 15 mai 2020. Iar, potrivit pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a

RM, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

În concluzie, Colegiul menționează că Consiliul Superior al Magistraturii a emis actul administrativ contestat – Hotărârea nr. 177/16 din 07.07.2020, cu respectarea normelor procedurale, cât și a normelor materiale, ajungând la concluzie justă că cererea petiționarei Vasilevici Lilia din 13.04.2020 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă. Respingerea pretenției reclamantei privind anularea actului administrativ individual defavorabil, duce la respingerea pretențiilor privind obligarea autorității publice pârâte de a emite actul administrativ individual favorabil prin care să fie recunoscută încălcarea drepturilor reclamantei, prevăzute de art. 21, 28, 43 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 par. 2; art. 8 par. 1 și 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la respectarea prezumției nevinovăției, dreptul la viața privată și de familie, dreptul la libertatea muncii și pensia specială; și prin care să fie recunoscută încălcarea dreptului reclamantei la independența individuală a judecătorului prin presiunea, amenințarea și intervenția directă din partea Consiliului Superior al Magistraturii. Or, prin prisma prevederilor art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, acestea sunt pretenții subsecvente pretenției de anulare a actului administrativ individual defavorabil.

Generalizând circumstanțele descrise în coraport cu normele legale aplicabile speței, Completul specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide necesară adoptarea unei soluții de respingere a acțiunii depuse de Vasilevici Lilia.

În conformitate cu art. 224 Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Vasilevici Lilia.

Hotărârea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău, iar motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Guzun Maria

Judecătorii

Bostan Angela

Dașchevici Grigore

din